

Sprawa C-723/21

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

29 listopad 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Verwaltungsgericht Cottbus (Niemcy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

29 listopada 2021 r.

Strona skarżąca:

Stadt Frankfurt (Oder)

FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH

Strona pozwana:

Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe

[...]

VERWALTUNGSGERICHT COTTBUS (SĄD ADMINISTRACYJNY
W CHOCIEBUŻU)

POSTANOWIENIE

[...]

W postępowaniu sądowo-administracyjnym

1. Stadt Frankfurt (Oder) (miasto Frankfurt nad Odrą), reprezentowane przez nadburmistrza, [...],
2. FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH, [...] Frankfurt (Oder) (Frankfurt nad Odrą),

skarżący,

[...]

przeciwno

Präsidenten des Landesamtes für Bergbau, Geologie und Rohstoffe (prezesowi urzędu krajowego ds. Górnictwa, geologii i surowców, [...] Cottbus (Chociebuż), [...]),

pozwanemu,

przypozwana:

Lausitz Energie Bergbau AG, [...] Cottbus (Chociebuż),

[...]

w przedmiocie: prawa wodnego

Verwaltungsgerichts Cottbus, piąta izba,

w dniu 29 listopada 2021 r.

[...]

postanowił:

zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości o rozstrzygnięcie w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE następujących pytań:

1

a. Czy art. 7 ust. 3 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej – zwaną dalej „dyrektywą wodną” – należy interpretować w ten sposób, że wszyscy członkowie społeczności, której bezpośrednio dotyczy przedsięwzięcie, mają prawo do zaskarżenia przed sądem naruszeń obowiązku

a) zapobiegania pogarszania jakości części wód służących do produkcji wody do spożycia,

b) zredukowania poziomu uzdatniania wymaganego przy produkcji wody do spożycia,

w oparciu o ochronę osób trzecich dotyczącą zakazu pogarszania stanu wód gruntowych (zob. wyroki Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 maja 2020 r., C-535/18, pkt 132 i n., „Ummeln”; oraz z dnia 3 października 2019 r., C-197/18, pkt 40 i 42 „Burgenland”)?

- b. W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie w pkt a):
- Czy prawo do zaskarżania przed sądem naruszeń zakazów i wymogów określonych w art. 7 ust. 3 dyrektywy wodnej mają w każdym razie prawo ci skarżący, którym powierzono produkcję wody do spożycia i uzdatnianie?
- 2 Czy art. 7 ust. 3 dyrektywy wodnej przewiduje również w odniesieniu do części wód poza strefami ochronnymi, o których mowa w zdaniu drugim tego przepisu, oprócz wymogu długoterminowego planowania w planach gospodarowania i programach działań, podobnie jak art. 4 dyrektywy wodnej, obowiązek odmowy udzielenia zezwolenia na konkretne przedsięwzięcia z powodu naruszenia zakazu pogarszania stanu wód (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 maja 2020 r., C-535/18, pkt 75 „Ummeln”)?
- 3 Przyjmując, że art. 7 ust. 3 dyrektywy wodnej – w przeciwieństwie do załącznika V do art. 4 tej dyrektywy – nie ustanawia żadnych własnych wielkości referencyjnych dla kontroli zakazu pogarszania stanu wód:
- a. W jakich okolicznościach należy przyjąć, że występuje pogorszenie części wód i związane z tym zwiększenie poziomu uzdatniania wymaganego przy produkcji wody do spożycia?
- b. Czy właściwy punkt odniesienia dla zwiększenia poziomu uzdatniania i tym samym dla zakazu pogarszania określonego w art. 7 ust. 3 dyrektywy wodnej mogłyby stanowić wartości dopuszczalne określone w załączniku I do dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – zwanej dalej „dyrektywą w sprawie wody do spożycia”, na co wskazuje art. 7 ust. 2 ostatnie zdanie dyrektywy wodnej?
- c. W razie udzielenie odpowiedzi twierdzącej na pytanie w pkt b):
- Czy naruszenie zakazu pogarszania określonego w art. 7 ust. 3 dyrektywy wodnej może mieć miejsce wtedy, gdy jedynie znaczącą wartością nie jest wartość dopuszczalna określona w części A lub B załącznika I, lecz tak zwany parametr wskaźnikowy zgodnie z częścią C załącznika I?
- 4 Kiedy należy przyjąć naruszenie zakazu pogarszania stanu wody do spożycia określonego w art. 7 ust. 3 dyrektywy wodnej (zob. w odniesieniu do kryterium kontroli zakazu naruszenia określonego w art. 4 dyrektywy wodnej wyroki Trybunału Sprawiedliwości: z dnia 28 maja 2020 r., C-535/18, pkt 119, „Ummeln”; oraz wcześniej z dnia 1 lipca 2015 r., C-461/13, pkt 52, „Weservertiefung”)?
- a. czy dla przyjęcia naruszenia wystarczy każde pogorszenie

lub

- b. czy musi istnieć prawdopodobieństwo, że parametr wskaźnikowy dla siarczanów na poziomie 250 mg/l nie zostanie osiągnięty

lub

- c. czy muszą grozić środki zaradcze w rozumieniu art. 8 ust. 6 dyrektywy w sprawie wody pitnej zwiększające koszty uzdatniania przy produkcji wody do spożycia?

- 5 Czy art. 7 ust. 3 dyrektywy wodnej ustanawia, oprócz materialnego kryterium kontroli, również wymogi w odniesieniu do urzędowej procedury udzielania zezwolenia, a więc czy orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące art. 4 dyrektywy wodnej może mieć zastosowanie do zakresu kontroli określonego w art. 7 ust. 3 tej dyrektywy (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 maja 2020 r., – C-535/18, drugie pytanie prejudycjalne)?
- 6 Czy inwestor musi przeprowadzić badanie w drodze ekspertyzy ewentualnego naruszenia art. 7 ust. 3 dyrektywy wodnej już wtedy, gdy przedsięwzięcie może naruszyć wymogi rzeczzonego przepisu?
- 7 Czy należy tutaj również przyjąć, że badanie musi być dostępne w momencie wydania decyzji wodnoprawnej, a w konsekwencji badanie przeprowadzone w toku postępowania sądowego nie może sanować niezgodności z prawem decyzji wodnoprawnej (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 maja 2020 r., C-535/18, pkt 76 oraz 80 i nast., „Ummeln”)?
- 8 Czy można odstąpić od wymogów i zakazów z art. 7 ust. 3 dyrektywy wodnej na podstawie wyważenia, w ramach udzielania zezwolenia, na korzyść celu realizowanego przez przedsięwzięcie na przykład wtedy, gdy koszty uzdatniania są niewielkie lub cel przedsięwzięcia ma szczególną wagę?
- 9 Czy art. 4 ust. 7 ma zastosowanie do art. 7 ust. 3 dyrektywy wodnej?
- 10 Jakie obowiązki wykraczające poza art. 4 dyrektywy wodnej można odczytać z art. 7 ust. 2 dyrektywy wodnej z takim skutkiem, że należy je uwzględnić w procedurze udzielenia zezwolenia na przedsięwzięcie?

Okoliczności faktyczne:

Skarżący określony w pkt 1 odpowiada za zaopatrzenie w wodę pitną około 57 000 mieszkańców. Do realizacji tego ustawowego zadania wykorzystuje skarżącą określoną w pkt 2. Skarżąca ta prowadzi przedsiębiorstwo wodociągowe na podstawie udzielonego jej pozwolenia wodnoprawnego. Przedsiębiorstwo wodociągowe produkuje wodę do spożycia z wód gruntowych i rzeki Szprewy na odcinku, który nie znajduje się w strefie ochronnej, o której mowa w art. 7 ust. 3 zdanie drugie dyrektywy wodnej. Woda ze Szprewy ma wysokie stężenie

siarczanów. Siarczany pochodzą z nieczynnych kopalń odkrywkowych w dorzeczu Szprewy. Powstają one w wyniku utleniania skały pirytovej, która spoczywa w ziemi bez dostępu do powietrza, dopóki nie zostanie wykopana. W przypadku wody do spożycia wprowadzanej do wodociągów istnieje dopuszczalna wartość siarczanów, którą przedsiębiorstwo wodociągowe do tej ledwo zdołało przestrzegać. Ta dopuszczalna wartość służy ochronie rurociągów przed korozją.

Po zamknięciu kopalni odkrywkowej przypozwana zalewa nieckę wyrobiskową, która powstała po wydobyciu węgla brunatnego. Jezioro powstałe po zakończeniu zalewania ma mieć przelew. Woda wydostająca się przez przelew będzie spływać do Szprewy i będzie miała znacznie wyższe stężenie siarczanów niż woda ze Szprewy. Skarżący obawiają się, że krytyczne dla produkcji wody stężenie siarczanów w wodzie ze Szprewy zostanie przekroczone wskutek tego dopływu w punkcie poboru położonym w dolnym biegu rzeki i w związku z tym będą musieli przerwać produkcję wody lub wprowadzić w tym zakresie zasadnicze zmiany techniczne. Pozwany organ zatwierdził utworzenie jeziora wraz z przelewem decyzją o zatwierdzeniu przedsięwzięcia, po tym jak stwierdził w drodze ekspertyzy, że wody Szprewy nie ulegną pogorszeniu w rozumieniu art. 4 dyrektywy wodnej. Nie przeprowadzono badań wpływu na stężenie siarczanów w punkcie poboru wody i ewentualnie na wodociągi. Skarżący wszczęli niniejsze postępowanie skargowe przeciwko decyzji o zatwierdzeniu przedsięwzięcia.

[...]